Ч. 138 (932) Львів, пятниця 21 черв. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політичне, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Наш господарський сойм.

II. З кінцем липня 1915 р. внесено до Намісництва меморіял про потреби українського хліборобського населеня, в якім представлено рівночасно основні домаганя в справі акції відбудови краю. Оконечне переведене згаданих постулятів не наступило в цілости і до нині, мимо найусильнійших заходів товариства і парляментарного представительства.

В цїли пильнованя інтересів українського хліборобства при властях військових заіменувало товариство в серпни 1915 р. на руки начальної команди Армії мужів довіря при сих властях.

Товариство „С. Г." співділало в орґанізованю Централї відбудови краю і брало участь в прочих в часї війни до житя покликаних інституціях, щоби в сей спосіб осягнути і мочи виконувати корисний для українського населеня вплив на діяльність і фонди сих інституцій та заступати в них український нарід.

До нинїшного дня осягнуло товариство заступництво в слїдуючих центральних інституціях: 1) в Прибічній Радї ц. к. Уряду виживленя і населеня, 2) в ц. к. Центральній комісії установленя цїн, 3) в Прибічній Радї Централї закупна ярин „Геос", 4) в Радї веренатрийній. 5) в фаховій комісії при міністерстві торговлї для торговлї рільничими плодами і товарами.

Кромі сього запрошують товариство ресортові міністерства і президія міністрів на всї анкети і конференції в рільничих справах на рівнї з прочими рільничими головними корпораціями, хоч на жаль ще доси мимо всїх заходів і зусиль справа авторизації товариства не є полагоджена. Рівнож не осягнуло товариство належного йому заступництва в державній Радї рільничій і державній Радї зелїзничій.

Дальше є товариство заступлене в слїдуючих краєвих інституціях: 1) в Прибічній Радї Централї відбудови Галичини; 2) в Прибічній Радї Краєвого Уряду виживленя; 3) в обох Краєвих Комісіях для обороту селянськими ґрунтами; 4) в Краєвій Комісії для обороту худобою; 5) в Прибічній Радї Централї паш; 6) в Краєвій Комісії установленя цїн; 7) в Краєвій Комісії для военних причинків; 8) в Радї збіжевої і товарової біржі; 9) в Краєвій Комісії опіки над военними інвалїдами. О скільки наведені інституції краєві мають відділи або орґанізації повітові, то в них є рівнож заступлене наше товариство через свої філїяльні орґанізації.

В сей спосіб співділає орґанізація товариства із всїми вичисленими інституціями краєвими і державними, як рівнож з ц. к. Міністерствами, ц. к. Намісництвом і Видїлом Краєвим у всїх справах, що дотикають справ рільничих в якій небудь формі.

Товариство співділає рівнож зі всїми українськими гуманітарними і економічними інституціями та старає ся все і всюди бути їм помічним.

Спільними заходами нашої орґанізації, У. П. Р. і самого українського селяньства знесено вкінци робочий примус при пільних роботах, а дальше, що наше товариство і споріднені українські орґанізації добили ся хоч скромної і обмеженої участи в акціях Централї відбудови в характері її виконуючих орґанів.

В осени 1915 р. засновало товариство окрему Комісію правної поради. Ся комісія получила ся опісля з такою ж комісією при тов. „Просвіта" і під наглядом сеї спільної Комісії утворили обі інституції спільну канцелярію правної поради, яка зачала урядувати в домі „Просвіта" з днем 1. падолиста 1916 р. і урядує до нинї. В перших місяцях сего року утворила ся при правно-економічній Секції товариства окрема Секція военної помочи, під якої проводом остають дотичні чинности наших філїяльних канцелярій. Канцелярія правної поради у Львові полагодила від 1. падолиста 1916 р. до 31. мая 1918 р. разом 13.640 справ.

Товариство „Сїльський Господар" числить тепер 91 філїй, 1.815 кружків і понад 83.400 членів.

В господарсько-технїчній области піднесеня рільництва т-во закладало, удержувало і субвенціоновало досвідні поля збіжа, паші, трав і ярин. Так, в 1916 р. заложило т-во 1.727 досвідних полїв для самих пашних буряків. Т-во субвенціоновало членів т-ва при набуваню взірцевих господарських знарядів, а то плугів, ланцухових борон, сіварок, косарок, планетів, трієр і др.

Т-во вело рівнож акцію розповсюднюваня ріжного рода збіж, мотильковатих і картофель, виєднало в 1916 р. на руки Союза господ. Спілок 40.000 кор. на субвенціоноване закупно конюшини. Розділило в сім роцї 303 кл. лену і 150 кл. конопель по половині цїни. В 1917 р. виєднало т-во в Централї відбудови по 20 кор. субвенції на насїнні бараболї Долковського і доставило 190 метр. сотн. сих бараболь. В 1918 р. доставило т-во через Союз госп. Спілок 4 ваґони сих бараболь. В 1918 р. рівнож виєднало т-во в Централї відбудови 100 000 кор. на субвенціоноване яринних насїнь, насїня однак не могло закупити.

Незначну діяльність проявило т-во на полї плеканя худоби і коний.

Акцію будованя субвенціонованих взірцевих стаєн і гноївень т-во в часї війни мусїло припинити задля дорожнечі матеріялу і трудностий достави. В области годівлї безрог продовжало т-во в 1914 р. свою діяльність з 1913 р. Сю діяльність припинила війна, а нову акцію зачало аж в сім роцї на основі одержаної з Централї відбудови субвенції в квотї 200.000 кор. В области садівничо-огородничій виказує т-во з 1914 р. 31 викладів, 7 довших курсів і 13 заложених взірцевих садів. Кромі сього загосподаровало т-во свою овочеву шкілку в Скнилові. В 1916 р. уладило т-во 10 практичних курсів щеплення і обтинаня дерев, виготовило пляни до будови повилярнї в Сихівцї і сушарнї овочів в Угерцях винявських та з рамени Централї відбудови злюструвало знищені сади в Перемищинї.

Курси і виклади виповняли значну часть діяльности т-ва. В 1914 р. перевело т-во 2 вандрівні школи господарства, уладило 8 ветеринарийних курсів і 20 ветеринарийних викладів, попри численні виклади господарських референтів т-ва. Надто уряджувало т-во виклади про домашне господарство і тижневий курс варення. В 1917 р. уладили виклади і одномісячний курс жіночого господарства. В 1918 р. пяти-тижневий курс жіночого господарства в Залукві і 8 викладів. Приготовляє ся великий одномісячний курс господарський для інтелїґенції у Львові заповіджений на час від 20. липня до 20 серпня 1918 р. Подібно, як в часї передвоєнним присвячувало т-во і в часї военнім пильну увагу образованю фахових сил через удїлюване стипендій для молодих фаховців.

Діяльність т-ва в области годівлї дроб і пасїчництва не могла розвинути сл в р 1914 за для надто малих фондів на сю цїль. Сей стан зміняє ся на користь т-ва з хвилею коли Централя відбудови установила при товаристві інструкторів для дробу і пасїчництв і заповіла значнїйші фонди на сю цїль. В часї війни переводило т-во реставрації шкід по пасїках і виєднало до розділу між пасїчників 1916 р. 1.410 клґ. а в 1917 р. 5.000 клґ цукру для пчіл.

Для доцільнїйшої відбудови рільництва заложено при т-ві технїчну Комісію до відбудови господарських будинків і установлен рільничі інспекторати для поодиноких галузий господарства.

Укр. Технїчна Комісія видає публїкації удїляє технїчних порад, веде катастер фахових сил для відбудови і старає ся о примі щене їх в Централї відбудови і буд. Експозитурах, виконує проєти на відбудову, переводить оцїнки военних шкід і предкладає т-ву проєкти і матеріяли в справах технїчної відбудови краю. Від початку 1918 р. виготовляє для членів т-ва індивідуальні технїчні проєкти. Від свого основаня видала Комісія 4 брошури про відбудову і дві збірки взірцевих плянів. Комісія видала рівнож 6 взорів подань о субвенції на відбудову. Від вересня 1917 р. удїлила Комісія 244 порад в справах відбудови. (Кінець буде).

Що говорив Скоропадський в 1915 роцї?

Парох Ладичина, о. Світенький, оповідає таке про своє знакомство з нинїшним гетьманом Скоропадським:

В падолистї 1915-го року через одного знакомого менї з постою в Ладичинї російського ґенерала пізнав я в Тернополи теперішного гетьмана Скоропадського. Було се так: Раз сказав до мене ґенерал: „Познакомлю вас з одним мазепинцем". — „Хто се такий?" — питаю. — „Се ваш Скоропадський" — відповів ґенерал. І справдї, я зійшов ся невдовзї зі Скоропадським. Скоропадський говорив дуже добре по українськи. Серед розмови спитав я, що буде на випадок розпаду Росії з нашою Україною?

На се сказав Скоропадський: „А чиж не може вернути тодї наша давна Гетьманщина?" Він робив закиди українській інтелїґенції, що повтікала перед Росією. „З ким буде правительство говорити?" — хвилював ся Скоропадський. — „Де ваші люди? Чого вони повтікали?"

Взагалї цікавив ся Скоропадський всїм що дотикає українського руху.

З України.

Кримський кабінет.

„Посл. Новости“ доносять, що ґенералови Сулькевичу, командантови музулманського корпуса, вдало ся майже вповні утворити новий кабінет Криму. Порфелї поділені так: ґен. Сулькевич премієр та військовий, морський і внутрішних справ міністер, його товаришами назначені: князь Горчаков, Ходотов і Меньковський; міністер судових справ Ахматович (бувш. сенатор); заграничних діл — Ож. Сейдахмет; фінансів, торговлї і промисловости і працї — ґр. Татинзев; земельних справ — Рапов, товариш міністра — Богушевич; закупних земель Крим—Шебе, державний контрольор Налбанов, міністер почт і телеґрафів — Шренкий, міністер інжинерських справ — Фрімант.

Закон про підданство.

На днях буде оголошено закон про підданство. Зараз відповідний законопроект розробляє ся осібною комісією, зложеною з міністрів судових справ, внутрішних, закордонних, народної освіти, державного секретаря. В склад комісії запрошено ґенерального судю С. Шелухина, ректора університету св. Володимира проф. Спекторського, проф. В. Кістяковського і М. Сливинського.

Відгуки страйку в міністерствах.

Справа про страйк урядників міністерства земельних справ, харчевих справ і ин. передана прокуратору київської судової палати, для притягненя їх до судової відвічальности. По постанові ради міністрів з одного лише міністерства земельних справ усунено коло 120 чоловік.

Усунене з посади Цицовича.

Комендант міста Київа отаман Цицович покинув своє становище. На його місце призначено отамана Тищинського.

Справа поділу Галичини на конференції Поляків з дром Зайдлером.

„Neue Freie Presse“ з 18-го сего місяця доносить: Вчера відбулась конференція між президентом міністрів дром Зайдлером а членами палати вельмож др. Білїнським, Коритовським і ґр. Тарновським. В конференції брав також участь др. Твардовський.

На конференції обговорювано головно жалоби Поляків, що відносять ся до проєкту поділу Галичини через утворене східно-галицького коронного краю. Сї жалоби Поляків звязані — як звісно — з берестейським миром, який заключено між осередними державами а Україною.

Від заключеня того мира питане поділу Галичини сталось актуальнїйшим і є найважнїйшою причиною міністеріяльної і парляментарної кризи. Краківські ухвали вказують на те, що якраз се питане спонукало Поляків жадати усуненя кабінету Зайдлера.

На конференції з президентом міністрів розважувано можливість успокоїти Поляків в тім напрямі, що так важні зміни в Галичинї не переведеть ся без порозуміня і згоди заступників краю.

Се питане звязане однак з берестейським миром і з його ратифікацією, яка ще не наступила. А реченець ратифікації є до 30-го червня. Чи до сего часу буде можливо перевести ратифікацію, непевно, бо до сего потрібна також згода парляменту.

На кождий випадок показалась на тій конференції конечність порозумітись з міністром закордонних справ. Потрібно отже порозумітись з ґр. Буряном про те, чи можна дати Полякам бажане ними запевнене, не спиняючи ратифікації договору або не входячи в суперечність з його постановами.

Длятого Нїмцї не прикладають великої ваги до тих переговорів. Говорять також, що др. Зайдлер має зложити якусь заяву дотично чуток про проєктований поділ Галичини, яка уможливить Полякам голосувати за державними конечностями.

До розвязки польського питаня.

Берлїнський кореспондент „Nfr. Presse“ відомий Фр. Навман пише про розвязку польського питаня, що практично Поляки мусять війти в склад будучої середньо-европейської державної системи. Однак ся система є покищо в стадії творення. Насамперед треба поглубити і поширити союз між Нїмеччиною і Австро-Угорщиною на полї військових і господарських взаємин, а потім доперва можна говорити про розвязку польського питаня. Услівєм ставить ся Полякам, що вони на віки вічні мусять зречись претенсій на Познанщину, Шлезк, східні і західні Пруси. Знова Нїмцїв мало би інтересувало, що до Польщі прилучено би цїлу Галичину.

Зате нїмецькі військові і промислово-торговельні круги всїми силами будуть противити ся, щоби цїлу Польщу злучено в який небудь спосіб з Австрією. В наслїдок такої злуки Нїмцї не мали би забезпечених своїх східних границь, а цїлий торговельний інтерес і парифова полїтика в Польщі, в Росії і на Українї була би зависима від волї Поляків. На се Нїмцї нїколи не згодять ся. З сего виходить, що насамперед мусить бути уладнана військова і господарська звязь середно-европейського світа, а доперва тодї можна буде говорити про форми розвязки польської справи.

Таке є тверде становище Нїмеччини і його не можуть змінити нїякі польські дипльоматичні заходи — навіть послїдна акція польського міністра Твардовського.

Нїм.-польські переговори.

Відень, 19-го червня. Нїмецько-чеська кореспонденція доносить таке про переговори з Поляками: З боку правительства переговорює міністер Твардовський, з польського боку Білїнський і Коритовський. Переговори мали вже дійти до того, що є можливість скликаня парляменту на коротку сесію для полагодженя буджетової провізорії і воєнної позички. Полякам має дати ґраф Бурян запевнене, що про галицьке питане не рішить ся нїчого дефінїтивно без їх порозуміня. Питане однак, в якій формі і як далекі можуть бути ті запевненя ґрафа Буряна. З другого боку питане також, о скільки посли, що переговорюють з правительством, мають уповажнене від польського кола.

Битва на італїйськім фронтї.

Відень, 19. червня. Урядово. Полудневе крило ґрупи військ маршалка Боровича напирає вперед і має успіхи. В кількох місцях військо перейшло через канал Фосента. Італїйцї всїми силами старались здержати наш похід. Нам попадає много полонених. Наглї приступи неприятеля по обох сторонах зелїзницї Орецо—Тревізо відбито огнем і в рукопашнім бою. Дивізії архикн. Йосифа пробили під Совілею кілька неприятельських лїнїй. Число полонених зростає. Межи ріками Піявою і Брентою і на полудневий схід від Асіяґо виконав неприятель завзяті приступи та без успіху.

На західнім тирольськім фронтї борба артилерії.

Нїмецькі летуни атакували Больонїю.

Радуй ся, Австріє!

Під таким заголовком помістила віденська „Arbeiter Ztg.“ (ч. 161.) статю, в котрій читаємо:

Проживна кріза щораз тяжша. Всього недостає. Населене голодує. Що повинноби зробити в такім положеню свідоме свого обовязку правительство? Воно повинно вияснити цїлому населеню причину тої нужди, сказати, що воно в сїм напрямі зробило, щоби оминути ту нужду і чому його заходи остали без вислїду; воно повинно представити, які видало зарядженя, щоби якнайскорше ту крізу усунути; воно повинно перед народними заступниками вияснити свою проживну полїтику. Лише в той спосіб можна успокоїти населене. А що робить австрійське правительство? Воно унеможливлює скликане парляменту!

Оборот банкнотів дійшов до 22 і пів мілїярда корон. Місячно росте о близько 800 мілїонів. Для порівнаня слїд пригадати, що перед війною оборот банкнотів хитав ся між 2 а 2 і пів мілїярдами. При такім збільшеним обороті паперових гроший, цїни товарів пішли нечувано в гору. Щоби оминути суспільного конфлїкту з сего приводу, треба підвисшити податки. До підвисшеня податків конечний парлямент. А що робить теперішне правительство? Воно унеможливлює скликане парляменту!

Розписано нову воєнну позичку. Вислїд позички залежить від довіря капіталїстів до сили держави. А що робить правительство? Воно викликує тепер найтяжшу полїтичну крізу!

На італїйськім фронтї почалась нова офензива. В такім часї старає ся кожде правительство піднести на дусї жовнїрів, даючи в краю деякі полїтичні полекші широким народним масам. А що робить Зайдлер? Він в такій хвили розганяє народне заступництво!

Заграниця сперечає ся про здатність Австрії до істнованя. Там говорять, що Австрія може бути тільки тюрмою своїх народів, осередком вічних кріз, перепоною демократичного розвитку Европи, через те причиною нових воєнних конфлїктів. Длятого треба вести дальше війну, аж до розбитя Австрії. Що повинно супроти того зробити австрійське правительство? Воно повинно показати світови, що те твердженє ворогів неправдиве, що Австрія в силї перестроїтись в державу вдоволених народів. А що робить Зайдлер? Він заострює національні конфлїкти і розганяє парлямент, щоби показати цїлому світови, що австрійські народи самі не в силї собою правити. Так скріпляєсь довіре до здатности Австрії до житя, до її спосібности розвитку! Так служить ся справі мира!

В Парижи і Льондонї починають говорити про мир. Доносять, що осередні держави мають запропонувати коалїції мирові переговори і що коалїція тої пропозиції не відкине.

Нараз появляєсь в урядовій нїмецькій часописи бутна статя, що осередні держави

Ще один договір.

З Київа пишуть, що саме підписано між австро-угорським і нїмецьким амбасадором а українським предсїдником міністрів спільний договір в справі устроєня харчевої ради для цїлої української території, яка має управильнити доцїльну достачу середників поживи і пашиї, для України і військ, що там стоять, для міст і промислу, не менше вивозом до осередних держав.

Адміністрація нашої часописї находить ся при улицї Сикстуській ч. 21.

далекі від такої пропозиції. Чоловік непокоїть ся, коли таке читає. Чи на таку відмову вплинуло також австрійське правительство? Відчуваємо, що в такій хвилї конечний парлямент, конечні делеґації, яких обовязком впливати на заграничну політику. А правительство д-ра Зайдлера?

Воно якраз тепер розганяє парлямент, розганяє делеґації!

Радуй ся, Австріє!

НОВИНКИ.

— „Reichspost“ і польсько-угорські наради. Подаючи до відома депешу про перебіг обрад в Будапешті, „Reichspost“ зазначує, що порушувано там справу поділу Галичини, отже справу внутрішньо-австрійську і дає вислів свому здивованю, що Поляки звертають ся з сим до Угрів, як мирових судіїв.

— **Фосфат на Україні.** Так як звірячого гною всюди обмаль, то нахідка богатих покладів сього матеріялу на Україні прийде в допомогу селянам. Він находить ся на Поділю і в Бесарабії, на довгій полосї глибоких узбіч Дністра і його допливу, річки Ладови. Вже перед війною спроваджувано звідтам до Австрії фосфатову муку.

— **Попит за евангелієм.** Київська „Нова Рада“ стверджує появу белетристичної і всякої другої тандити на книгарськім ринку, під пору, коли забиране середників для видавництв творів всяких віршоробів є найменше вказане. За се в ніодній київській книгарні не найде ся евангелія на укр. мові, хоча в сї жорстокі часи треба-б доконче поширити се жерело любови для людий. Мабуть загал жде, щоб евангелію, писану по українськи видав Святійший Синод в Петрограді, або Біблейське товариство в Льондоні.

— **Звичайні Загальні Збори** Тов-а Гал. Каси Ощадности у Львові відбудуть ся в суботу 22. червня с. р. о 10 год. перед полуднем в сали засїдань дирекції. На дневнім порядку звіт про замкнене рахунків з чотирох останних літ і вибір членів виділу на місце померших зглядно вильосованих

— **Кружок заложників** міста Львова відбуде дня 22-го с. м., в третю річницю вивезеня до Росії всїх товаришів неволї, товариські сходини в ресторані Людвига при ул. Краківській. Між підписаними стрічаємо назвисько дра Федака.

— **Зменшене хлїбної пайки.** Віденські часописи підносять великий шум ізза зменшеня пайки хлїба та домішуваня до нього чим раз більших скількостий кукурузянки. Миб радили віденським Єреміям приїхати для порівнаня до Львова, де хлїб випіканий з січки, деревного пилу і отруб ба й такого хлїба тижнями не буває.

— **Іменованя на почті.** Міністер торговлї іменував старшими управителями почтовими А. Русина, Луку Курмановича, П. Береста.

— **Нові обчисленя.** Після варшавського „Gońc-a“ основано в Київі тамошними Поляками союз діяльної народової політики. Згаданий дневник накликує до скуплюваня довкола реґенційної ради, як правосильної державної власти.

— **Зміна в команді міста.** Комендантом міста Львова на місце уступаючого ґен. Новотного іменований ґен. Шілінґ, до часу його приїзду управляє міською командою полковник баронь Маєр Малї.

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 21-го червня 1918.

Нинї: 21-го червня: греко-кат. Теодора стр., римо-кат.: Якова Стр.

Завтра: 22-го червня: греко-кат.: Мирила арх., римо-кат.: Павлїна еп.

| **В справі Українського Банку,** акційної спілки у Львові. З нинїшним числом розсилаємо для догідности Вп. субскрибентів і бажаючих ще набути акції Українського Банку почт. складинки для посилки грошей за акції. Замість готівки можна також присилати цінні папери, що мають пупілярну забезпеку, або щадничі книжочки з долученем власноручно підписаного уповажненя до продажи цінних паперів, зглядно до виповідженя і піднятя щадничої вкладки.

В короткім часї буде визначений речинець замкненя субскрипції, тому треба як найскорше вплатити готівку за субскрибоване акції, а через се Вп. субскрибенти не тратять нічого, бо гроші зложені на акції опроцентовують ся в користь субскрибентів від дня зложеня до дня передачі акційного комітету управі Українського Банку.

Уконституоване Українського Банку наступить на перших загальних зборах акціонарів. Про речинець загальних зборів акціонарі будуть повідомлені осібними письмами.

Акції будуть виставлені по перших загальних зборах акціонарів, коли вже буде вибрана Надзірна Рада і іменована дирекція Українсько Банку. — Комітет основателів Українського Банку у Львові.

| **Школа Кошикарська і Килимарська в Коломиї.** Заходом директора патронату п. радника Шехота закладає Виділ краєвий школу кошикарську в Коломиї для дівчат і хлопців. При сїй школї буде також і курс килимарський для дівчат в чисто народнім напрямі. До школи принимаєсь дівчата і хлопці по укінченю 14 року житя. Обі школи можуть дуже причинити ся до піднесеня добробуту місцевого і околичного населеня і дадуть много людям сталий і добрий заробок. Цїла суспільність повинна впливати на родичів, щоби користали з добра сеї школи і вписували там свої діти. Школа прийме також старші особи, а навіть і інвалїдів, котрі не мають способу до зарібку. Школа прийме також кошикарів і килимарів і килимарок і дасть їм сталий заробок. Школа купує всяку лозину і винаймає терени надрічні до годованя лозини килимарської. Зголошувати ся в заряді школи ул. Костюшки ч. 35. (близько Народного Дому). 135

| **З укр. семин. курсів у Відни.** З кінцем червня кінчать укр. семин. курси у Відни свою 4-лїтну діяльність.

| **Приготовний курс** до ґімназії для тих хлопців і дівчат, що будуть робити вступний іспит до ґімназії по вакаціях буде відбувати ся від 1. липня с. р. заходом українського педаґоґічного Товариства. Оплата за цїлий курс 20 кор. Вписи принимає канцелярія Українського педаґоґічного Товариства вул. Мохнацького ч. 12. (партер) від год. 8—1 рано і від 5—7 попол.

| **Лікарські оглядини** хлопців приватних шкіл УПТ., які зголосили ся на оселї й півоселї відбудуть ся при ул. Хоружини ч. 22 партер в понеділок 24. червня, вівторок 25. четвер 27 і суботу 29. о 8 годині рано.

| **Оповіщене.** Звичайні загальні збори Спілки для збуту худоби „Будучність“ стов. зар. з обмеженою порукою в Бережанах, відбудуть ся дня 3 липня 1918. о год. 1 по полудни в льокали Української бурси в Бережанах з слїдуючим порядком дневним:

1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів.

2) Звіт Дирекції з діяльности за р. 1914, 1915, 1916 і 1917.

3) Звіт контрольної комісії з внесенем на уділене абсолюторії.

4) Вибір цїлої Надзираючої Ради з 7 членів.

5) Вибір і затверджене 3 членів Дирекції.

6) Внесеня.

Наколиб о год. 1 не явило ся приписане статутом число членів, відбудуть ся збори того самого дня і в тім самім льокали о год. 2 по пол. з незміненим порядком без огляду на число присутних членів.

За Надзираючу Раду:

С. Комарянський, секретар. о. О. Гавриш, голова.

Подяка.

Ц. к. австрійському військовому фондови вдів і сиріт в Станїславові.

В часї аґітації за позичкою воєнною спонукав мене Вп. Пан. Кіселюк причинити ся до позички воєнної обезпеченем мого мужа в позичцї воєнній.

Признаю ся, що неохотно зложила я першу місячну рату, — в квотї пару корон — хотячи лиш в сей спосіб звільнити ся від обовязку.

Доперва тепер коли навістило мене велике нещасте і бідний муж мій помер — пе-

Ц. к. Упр.
Віденський Банк Звязковий
пл. Смольки 5.
приймає і полагоджує найкориснїйше
СУБСКРИПЦІЮ НА 8. ПОЗИЧКУ ВОЄННУ
в годинах від 9. до 1. в пол. і від 2. до 5. попол.

реконала ся я, як великим добродійством є обезпеченє в позичці воєнній — і почитаю за свій обовязок подякувати отсим так Хвальному Товариству як і Вп. П. Кіселюкови, котрий спонукав мене до заключеня обезпеченя — як рівнож поручити всім жінкам, — передовсім тим — котрих мужі в поли, щоби подібне обезпеченє заключили.

Микуличин 29. V. 1918.

Олена Дяченко.

Зі сторони Зверхности Громади стверджуєть ся, що виплата відшкодованя п. Олені Дяченко з Микуличина наступила протягом кількох тижнів без ніяких трудностий зі сторони Товариства. — Признаємо —, що скора виплата здивувала нас прямо, — а се з тої причини — що як знаємо — обезпечений Михайло Дяченко вже перед смертію довший час слабував в ріжних шпиталях військових так, що справді тяжко було дійти, чи в хвилї обезпеченя був ще здоров.

В повнім признаню льояльности Хвального Товариства можемо всіляким громадам горячо поручити, щоби доложили всяких трудів, щоби члени їх громади заключували обезпеченє в ц. к. австрійськім фонді вдів і сиріт. — Зверхність Громади Микуличин.

Подяка.

Ц. к. австрійському військовому фондови вдів і сиріт в Станїславові.

Одержавши від Хвального фонду суму, на яку обезпечила я свого бл. п. мужа, — почуваюсь до обовязку висказати свою безмежну вдячність і горячу подяку за се велике добродійство, яким є одержана сума для мене і моїх осиротїлих діточок в нашім теперішнім тяжкім положеню, по страті найдорозшого мужа і батька. Рівночасно почуваюсь до великої вдячности зглядом Зверхности Громадської нашого села котра своїми добрими радами зуміла мене переконати і спонукати до заключеня обезпеченя в воєнній позичці.

Пациків дня 7. VI. 1918.

Палагна Циганюк.

Ми звертаємось з подякою до Хвального Фонду і признаємо, що виплата дійсно наступила незвичайно скоро, точно і без ніяких трудностий, — а переконавшись о хосенности обезпеченя в воєнній позичці, — можемо сміло поручити иншим громадам, — щоби заохочували до него як найбільшу скількість своїх селян.

Пациків 7. VI. 1918.

Василь Дубніцкий,
начальник громади Пацикова.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

пошукує рутинованого конципієнта. Адреса: „Підгіре“ в Адм. „Укр. Слова.

Др Стефан Брикович

відкрив адвокатську канцелярію в Тернополи. 9—30

Оператор Др Яків Зельцер

повернув і мешкає тепер ул. Фредри ч 7. Ординує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298. ч. 100

Адвокат і оборонець

Др Роман Перфецький

веде адвокацьку канцелярію

Львів, ул. Сикстуська ч. 43. б.

Лїкар

Др В. Янович

вернув і ординує в Станиславові дім п. Хованця коло почти. 137 1—15

ОГОЛОШЕНЯ.

Купно шкільних книжок. Купую всї шкільні книжки, атляси, словарі і т. д. і плачу найвисші цїни (переплачую), купую рівнож переводи (так звані Брикі), за котрі плачу по 20 сот. за штуку. Яків Гельцель, книгарня Львів, Ринок 29, в пасажу Андріолього. (Упрашаєсь уважати на адрес фірми). ч. 88

Відзначаючий учених з укінченою VI. кл. ґімн. глядає лекції або якогось иншого занятя на час ферій на селї. Ласкаві зголошеня на адресу: Іван Панкевич, Львів, Улиця Люблинської ч. 15 134 1—2.

Для чужинців Illustriertes praktisches Lehrbuch der ukrainischen Schrift u. Sprache, bearbeitet von O. Soltys. Цїна 5 К. Замовленя приймає і висилає по надісланю готівки: А. Окпиш Львів. Кадецька 4.

Книговодця або книговодчиху (виробленої сили) потрібно на провінцію. Платня около 300 кор. Зголошеня зараз до Краєвого Союза ревізійного, Львів Домініканська 11. 2—3 131

Задаткове Товариство „Народний Дім“ в Дрогобичи

розписує отсим конкурс на посаду урядника-(чки) бухальтера-(рки). Подання належить слати на руки Дирекції стоваришеня найдальше до 25 червня с. р. долучаючи:

1. Метрику хрещеня,
2. Свідоцтво іспитів банкових,
3. Свідоцтва службові,
4. Перебіг житя.

Платня після принятих норм службових стоваришеня. По піврічній бездоганній службі — стабілїзація. — Дирекція 124 2—3

Краски для фарбованя одежі і матерій

звісної, найлїпшої марки

„Текля“ (Tekla)

ві всїх красках; для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за посліплатою, — при більшім відборі відповідний рабат. Замовленя на адресу заступника фірми:

С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.

S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.

20 9—10

„Сільський Господар“

комунікує: Лїцитація коний в Тернополи, заповіджена на 24 червня с. р. і в Рогатинї, заповіджена на 25 червня с. р. не відбуде ся по причині браку коний. 136

Земельний БАНК Гіпотечний

спілка акційна у Львові (улиця Підвале ч. 7.)

Приймає і переводить субскрипції

VIII. австрійської воєнної позички

під найкориснїйшими **умовами.**

Хто підписує VIII. воєнну позичку, повинен се вчинити виключно через свій власний, — — український Банк.

119 4—10

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німечині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольогія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.